

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/278/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614214137
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614214137.4

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu E. U. N., M..N., F.: XX XXX XXX, N. N. K., Y. XXXX/XXX, proti žalovanému Z. X., J. XX.XX.XXXX, Y. G. V. X/XX, XXX XX X. X, štátny občan SR, o zaplatenie 1 453,08 Eur, takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 1172,26 Eur spolu s 8,15 % ročným úrokom z omeškania z istiny od 7.12.2015 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 53,37 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 117,16 Eur, ktoré súd povoľuje žalovanému splácať v splátkach po 35 Eur mesačne vždy k 25. dňu toho, ktorého mesiaca vopred odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou sankcie splatnosti celej dlžnej sumy v prípade nezaplatenia čo i len jednej zo splátok v lehote splatnosti.

Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia istiny vo výške 1 453,08 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 172,37 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1 453,08 Eur od 23.08.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 17.07.2012 uzatvorila so žalovaným úverovú zmluvu č. 4207061335, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1 300 Eur zo strany žalobkyne. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 48-tich pravidelných mesačných splátkach po 47,87 Eur. Žalovaný bol v omeškani s úhradou svojho záväzku, preto v zmysle hlavy úverových zmluvných podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru žalobkyňa vyzvala listom zo dňa 26.02.2013 žalovaného na splatenie celého zostatku úveru, ktorý pozostával z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatenia budúcich splátok v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanému vyúčtované v zmysle Hlavy 18 úverových zmluvných podmienok. Žalobkyňa argumentovala rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013 tým, že úverové podmienky boli pripojené k úverovej zmluve. Z uvedeného dôvodu sú súčasťou zmluvy v písanej forme. Záver o tom, že neboli ustanovenia o zmluvnej pokute dojednané písomne, nemožno považovať za správny. K uvedeniu ročnej percentuálnej miery nákladov v intervale od 35,4 do 37,5 %, žalobkyňa uviedla, že presná hodnota RPNM závisí na dni poskytnutia úveru a žalovaný súhlasil s tým, že presnú výšku RPNM mu žalobkyňa oznámi po poskytnutí úveru. Toto je odôvodnené tým, že výpočet RPNM je rozhodujúci dátum čerpania úveru, keďže sa v danom prípade jedná o bezúčelový hotovostný úver a nie dátum uzatvorenia zmluvy. Podľa žalobkyne, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje iba to, aby úverová zmluva obsahovala RPNM vypočítanú na základe údajov splatných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom nekonkretizuje akým konkrétnym spôsobom má byť údaje o RPNM vyjadrený, či vo forme konkrétneho čísla alebo vo forme určitého rozpätia ohraničeného minimálnou hodnotou RPNM a jeho maximálnou hodnotou. Keďže pravidlá pre výpočet RPNM ustanovené zákonom o spotrebiteľských

úveroch neberú ohľad na rôznorodosť produktového portfólia jednotlivých poskytovateľov úverov, bola žalobkyňa nútená pristúpiť k vymedzeniu RPNM prostredníctvom jeho minimálnej a maximálnej výšky. Uvedené podporuje podľa žalobkyne aj stanovisko Ministerstva financií Českej republiky, podľa ktorého pokiaľ nie je dátumom čerpanie úveru vopred jasne v zmluve stanovený alebo zákon o spotrebiteľskom úvere nešpecifikuje dodatočné podmienky výpočtu RPNM v Zmluve o úvere je v takom prípade možné uviesť napríklad RPNM od do. Vždy je pritom dôležité aby uvádzaný údaj bol pravdivý a to je v prípade, že RPNM nie je vopred možné určiť. Podľa žalobkyne aj dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 § 1 ods. 2 definuje čo je spotrebiteľským úverom. Zákon však nemá ambíciu vzhľadom na rôznosť spotrebiteľských úverov na trhu definovať druhy spotrebiteľských úverov. K § 10 nemá opodstatnenie uvádzať všetky štandardné údaje požadované v ustanovení § 9. Ako príklad možno uviesť s RPNM, ktorej vypovedacia schopnosť tohto úveru je diskutabilná. Podľa žalobkyne teda zákon pripúšťa, aby RPNM ako obsahová náležitosť uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ ide o náležitosť zákona k § 9 ods. 2 písm. k) výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa, žalobkyňa uvádza, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadná úhrada za poistenie a poplatok za možnosti zmeny splátky z údajov ÚZ nevyplýva inak. V prípade termínu splátok je pod hviezdíčkou uvedené, že prvá splátka je splatná mesiac od dátumu poskytnutia úveru. Dátum splatnosti druhej splátky a nasledujúcich splátok je vždy v 15. deň v kalendárnom mesiaci počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Takýto spôsob uvedenia podstatných obsahových náležitostí zmluvy považuje žalobca súladné so smernicou 208/48/ES čl. 10 ods. 2 písm. h). Vo svojej argumentácii žalobkyňa poukazuje na teoretické právne závery, v zmysle ktorých ochrana spotrebiteľa nie je bezhraničná a má svoje limity.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz dňa 25.06.2015, ktorým uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu 1453,08 Eur spolu s príslušenstvom.

Voči uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor, v ktorom uviedol, že v prípade uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto musí obsahovať obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu splatnosti spotrebiteľského úveru, tento je v úverovej zmluve uvedený nesprávne, nakoľko je uvedený iba počtom mesiacov, preto z uvedeného dôvodu ide o dojednanie neplatné. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. písm. j) uvedeného zákona, t. j. ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, RPNM je uvedená v nesprávnej forme, nakoľko takéto rozpätie nespĺňa požiadavku presnosti a jednoznačnosti údajov vyjadrujúceho RPNM, nakoľko uvedený údaj slúži spotrebiteľovi na porovnávanie úverových produktov poskytovaných viacerými veriteľmi a je spôsobilý ovplyvniť spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Z uvedených dôvodov ide o dojednanie o RPNM neplatné. Pokiaľ ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona, výška, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, podľa žalovaného táto náležitosť v zmluve absentuje, pretože spotrebiteľ mal už pri podpise zmluvy vedieť aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky, aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. V tejto súvislosti poukazuje žalovaný na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica spis. značka 16Co/315/2012 zo dňa 20.12.2012 a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica spis. značka 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012. Žalovaný poukazuje na to, že v zmysle bodu 36 úverovej zmluvy sa za čerpaný úver považuje iba suma 1 300 Eur. Nakoľko žalovaný zaplatil 120,74 Eur a má za to, že poskytnutý úver sa považuje bezúročný, bez poplatkov, žalobkyňa má nárok len na zaplatenie príslušnej časti nesplatennej zo sumy 1 300,- Eur. Žalobkyňa bez právneho titulu žiada sumu 453,19 Eur. Zároveň žalovaný žiadal, aby bol zaviazaný na plnenie v primeraných mesačných splátkach, nakoľko jeho mesačný príjem je 320 Eur, po odpočítaní zrážok je jeho príjem 307,98 Eur. Žalovaný ďalej uviedol, že kvôli zdravotným problémom poberá príspevok na stravu a benzín z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec vo výške 50 Eur, ako domový dôverník dostáva sumu 30 Eur mesačne. Výška nájomného za 4 izbový byt, kde býva spolu s manželkou, synom, jeho manželkou a vnučkou je 340,24 Eur. Z huteľného majetku vlastní motorové vozidlo Opel Astra, ktorý má poskytnutý v rámci kompenzácie zdravotného stavu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec. Žalovaný hradí pôžičky v splátkach mesačne od TELESERVS PLUS s.r.o. vo výške 47,78 Eur, od Poštovej banky a.s. vo výške 5 Eur, náklady na elektrinu vo výške 30,- Eur, plyn 30,- Eur, 5 Eur od BENCONT INVESTMENS s.r.o. vo výške 5,- Eur, od Consumer Finance Holding a.s. vo výške 5,- Eur, od Intrum Justitia Slovakia s.r.o. vo výške 2 x 5,- Eur, dva krát. Manželka je dôchodkyňa s dôchodkom 400,- Eur, pričom taktiež spláca ďalšie pôžičky. Žalovaný uviedol, že reálne mu zostáva na živobytie suma 50 Eur mesačne.

Súd nariadil vo veci pojednávanie, ktorého sa nezúčastnila žalobkyňa. Z dôvodu, že sa riadne predvolaný účastník konania nedostavil na pojednávanie a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, súd

podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jej neprítomnosti. Prihliadol pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonaným dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením sa s výpisom z OR č.l. 3, úverová zmluva č.l. 7 a úverových zmluvných podmienok na č.l. 8, výzvy na splatenie celého úveru v sume 1 475,52 Eur na č.l. 17, podacieho hárku na č.l. 18, karty klienta na č.l. 19, oznámenie o vykonávaní zrážok z dôchodku na č.l. 92, 93, príjmového pokladničného dokladu SPOOL, a.s. na č.l. 94, fotokópií poštových poukazov na č.l. 95, originálu listového výmenného poukazu z S. Z. H. na č.l. 108 a), splátkového kalendára spoločnosti KEŠOVKA na č.l. 109, 110, karta splátok Door Financial, vklad na účet v Poštovej Banke na č.l. 111, fotokópii poštových poukazov na č.l. 112, vklad v hotovosti na č.l. 113, Provident karta splátok na č.l. 114, karty klienta spoločnosti KEŠOVKA.sk na č.l. 115, 116, poštových poukazov na č.l. 118, platobných príkazov OTP Banka na č.l. 119, 121 a vylúčením žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobkyňa je právnická osoba, ktorá má v predmete činnosti okrem iných uvedené aj poskytovanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom. Zo Zmluvy o úvere Č..XXXXXXXXXXXXXXXX, súd zistil, že žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 1 300,- Eur s 30,83 % ročnou úrokovou sadzbou na základe, ktorého bol žalovaný povinný splácať mesačne splátku vo výške 47,87 Eur, pri celkovej výške čiastky splatnej spotrebiteľom 2 297,76 Eur. V zmluve je uvedená priemerná hodnota RPNM 46,52 %, RPNM je vo výške od 35,4 do 37,5 %. V zmluve je uvedené, že lehota splatnosti je 48 mesiacov od poskytnutého úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve malými písmenami s odkazom na hviezdičku je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcej zo splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Odkazom s dvoma hviezdičkami je pri RPNM odkaz, že presná hodnota RPNM závisí na dni poskytnutia úveru, pričom klient súhlasí s tým že, presnú výšku RPNM mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru.

Z úverových podmienok v Hlave 7 § 3 písm. a) vyplýva, že: „Klient je povinný čerpaný úver splatiť na požiadanie Spoločnosti v prípade že: a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky pod dobu dlhšiu ako tri mesiac.“ Z úverových podmienok v Hlave 5 § 1 je uvedené, že: „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti určené v ÚZ. Klient je povinný hradiť Spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v ÚZ. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úver. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak“.

Žalobkyňa výzvou zo dňa 01.07.2013 oznámila žalovanému, že dňa 26.02.2013 mu bol poslaný doporučený list s výzvou k splateniu celého úveru, kde bola oznámená chybná dlžná čiastka, zároveň vyzval žalovaného na splatenie sumy 1 590,93 Eur najneskôr do 15-tich dní od odoslania tejto výzvy. Z podacieho hárku vyplýva, že táto bola podaná na poštu doručovaná žalovanému.

Z výpisu čerpania splátok a úhrad, ktorú predložila žalobkyňa vyplýva, že žalovaný uhradil žalobkyni celkovo sumu 127,74 Eur, pričom mu bola poskytnutá suma úveru 1 300,- Eur.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z. Obchodný zákonník (v znení účinnom k 19.07.2012) (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 1 ods. 2 zákona č 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom k 17.07.2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania

a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v znení účinnom k 19.07.2012) (ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov (účinného k 19.07.2012) nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 2 písm. u) citovaného zákona odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania a pri aplikácii vyššie uvedených právnych predpisov mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa na základe Zmluvy o úvere poskytla žalovanému peňažné prostriedky v sume 1 300,- Eur. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 OZ a nasl. a zároveň zmluvou, ktorej náležitosti sú upravené okrem § 497 ObZ aj zákonom č. 129/2010 Z. z., nakoľko ide podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľský úver, ktorého náležitosti upravuje predmetný zákon.

Súd mal za to, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. výška, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia úplne absentujú v uvedenej úverovej zmluve. Ďalej podľa súdu taktiež v zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže v zmluve nie je uvedená doba jej trvania a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Túto nie je možné nahradiť výpočtom podľa počtu splátok, ako argumentuje žalobkyňa. Počet splátok je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona. Zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože by sa inak uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad, podľa ktorého nie je potrebné určiť konečnú dobu splatnosti dátumovo neprichádza do úvahy. Pre tento údaj v predmetnej zmluve chýba. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje, že jej spôsob uvedenia tejto náležitosti je v súlade so smernicou 2008/48/ES, súd poukazuje nato, že členský štát môže ísť nad rámec smernice Európskej únie, čo vyplýva aj zo samotného charakteru smernice ako právnych aktov, na

základe ktorých sa vyžaduje od členských štátov, aby prijali vhodné právne predpisy na dosiahnutie cieľov v nich stanovených. Spôsob a metódy na ich dosiahnutie si môžu členské štáty zvoliť sami. Všeobecným cieľom smerníc je teda harmonizácia práva a nie unifikácia právnej úpravy, ako je tomu pri nariadeniach. Smernica má teda nepriamy účinok, je záväzná pokiaľ ide o cieľ. Preto neobstoí argumentácia žalobkyne, že jej forma uvedenia základných náležitostí je v súlade s vyššie uvedenou smernicou.

Navyše v zmluve nie je určito vyjadrená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona ročná percentuálna miera nákladov. V zmluve je uvedená RPMN v intervaloch 35,4 do 37,5 %, čo nezodpovedá zákonnej požiadavke určitosti údaju pre spotrebiteľa a takto stanovenú úrokovú sadzbu, súd považuje za neplatnú podľa § 37 ods. 1 OZ, čím v zmluve absentuje táto náležitosť a podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukazuje nato, že RPMN predstavuje jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože odzrkadľuje všetky náklady spotrebiteľa a teda je pre neho rozhodujúci pre posúdenie, či zmluvu uzavrie a to v porovnaní aj s priemernou hodnotou RPMN iných úverov. Pokiaľ teda žalobca neuvedie priamo do zmluvy RPMN, ale len do v intervale, svedčí to o jeho nekalej obchodnej praktike a nepoctivom správaní vo vzťahu k spotrebiteľovi podľa § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. Pre súd je nepochopiteľné, ak žalobca dokázal do zmluvy uviesť priemernú hodnotu RPMN a nie RPMN tohto konkrétneho úveru. Súd pritom poukazuje nato, že je z jeho činnosti je mu známe, že iné spoločnosti na trhu poskytovania úverov (viď napr. PROFICREDIT) vedia uviesť presný údaj RPMN, aj keď zmluva nie je podpísaná z ich strany v deň, ktorý podpísal zmluvu spotrebiteľ. Neobstoí preto argumentácia žalobkyne, že presný výpočet RPMN nie je možný pri takomto úvere a nie je ho potrebné uvádzať.

Pokiaľ ide o dojednanie zmluvnej pokuty, kde žalobkyňa argumentuje tým, že tieto boli dojednané v úverových zmluvných podmienkach a tieto sú aj podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 súčasťou úverovej zmluvy a teda boli dojednané písomne, súd uvádza, že takéto dojednanie nepovažuje za dostatočné voči postaveniu žalovaného ako spotrebiteľa a má zato, že v danom rozsudku sa súd nevysporiadaval aj s otázkou, či nejde v danom prípade o nekalú klamlivú praktiku podľa zákona č. 250/2007 Z. z. Podľa okresného súdu v spotrebiteľských vzťahoch nestačí uvedenie zmluvnej pokuty do iných dokumentov úverových zmluvných podmienkach alebo sadzobníka alebo oznámenia spotrebiteľovi. Súd v tejto súvislosti taktiež poukazuje analogicky na právny záver vyslovený v Náleze Ústavného súdu ČR 1.US 3512/11 zo dňa 11.11.2013, s ktorým sa stotožňuje. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv, dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou takzvaných VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť uvedené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky spotrebiteľských zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednania technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby z nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Uvedenie podstatnej náležitosti do Obchodných podmienok ako obligatórne náležitosti a skutočnosti tak významné pre spotrebiteľa, ktorá mu umožňuje zistiť za akých podmienok si požičiava peňažné prostriedky a porovnať si výhodnosť predpokladaného úveru, považuje súd analogicky za neprijateľné konanie a klamlivú praktiku podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko žalobkyňa opomenula uviesť žalovanému ako spotrebiteľovi podstatnú informáciu na základ, ktorej spotrebiteľ v danom kontexte robí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktorá je v rozpore s odbornou starostlivosťou žalobcu podľa § 2 písm. u) zákona č. 257/2007 Z. z. ako podnikateľa pôsobiaceho v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov. Aj keď uvedené skutočnosti majú svoje dôsledky, vzhľadom na však na nasledujúce zistenia súd nevyvodzoval závery z nekalej praktiky, pretože žalobu čiastočne zamietal z vyššie uvedených dôvodov.

Z vykonaného dokazovania súd mal navyše za to, že samotné odôvodnenie zosplatnenia zo strany žalobkyne nie je preukázateľne zákonne odôvodnené. Žalobkyňa využila svoje právo podľa § 565 OZ a požadovala zaplatenie celého dlhu voči žalovanému, avšak súd má za to, že v prípade zosplatnenia úveru žalobkyňa nepreukázala, že došlo k splneniu podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ, ktoré je obligatórnym predpokladom zosplatnenia úveru voči spotrebiteľovi podľa § 565 OZ, nakoľko ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy v splátkach. Súd z predložených dôkazov, nemal preukázané, že žalovaný bol v súlade s citovaným paragrafom upozornený v lehote 15 dní pred zosplatnením na uvedenú skutočnosť podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobkyňou predložená výzva zo dňa 01.07.2013 je výzvou na splatenie celého úveru pričom označuje, že už dňa 26.02.2013 bolo žalovanému doporučene výzvy so splatením celého úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy, pričom bola uvedená nesprávna

čiasťka. Ani takáto výzva nie je naplnením požiadavky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a nejedná sa teda o upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť využitia práva podľa § 565 OZ v lehote 15 dní pred samotným zosplatením na zosplatenie úveru. Zosplatenie k uvedenému dátumu je potvrdené aj z platobnej histórie kde vyplýva, že k zosplateniu zo strany žalobkyne došlo k 26.02.2013. Z uvedeného dôvodu takéto zosplatenie odporuje zákonu a jedná sa o neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

Keďže vzhľadom na vyššie uvedené sa jedná o bezúročnú a bezpoplatkovú úverovú zmluvu, žalovaný ako dlžník má povinnosť z tohto záväzkového vzťahu podľa § 488 OZ, § 497 ObZ a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., vrátiť len sumu, ktorá mu bola žalobkyňou poskytnutá. Žalovanému bola poskytnutá suma 1 300,- Eur. Zo splátkového prehľadu vyplynulo, že žalovaný uhradil žalobkyňi sumu 127,74 Eur, súd mal za to, že vzhľadom na vyššie uvedené, žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie sumy vo výške 1 172,26 Eur (t.j. 1 300,- Eur - 127,74 Eur = 1 172,26 Eur). Uvedený záver korešponduje aj s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. značka 15Co/180/2012, resp. so závermi Krajského súdu Banská Bystrica uvedeným vo vyjadrení žalovaného, s ktorými sa súd stotožňuje. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, keďže žalobkyňa požadovala úrok z omeškania od 13.03.2013 (od zaslania výzvy k splateniu celého úveru), ktorý vyčíslila na sumu 151,62 Eur z čiastky 1473,08 Eur od 16.03.2013 do 19.06.2014, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 20,75 Eur z čiastky 1453,08 Eur od 20.06.2014 do 22.08.2014, a úrok vo výške 8,15 % ročne od 23.08.2014, súd zamietol taktiež v tejto časti žalobu, nakoľko jednak nedošlo zo strany žalobkyne k zákonnému zosplateniu (ako súd uviedol a argumentoval vyššie) a jednak žalobkyňa požadovala od žalovaného sumy, ktoré nezodpovedali vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy dlžnej povinnosti žalovaného. Takto súd vyhodnotil, že žalobkyňa nekvalifikovane vyzvala žalovaného na plnenie, s poukazom na to, že žalobkyňa žiadala žalovaného na zaplatenie súm, ktoré nekorešpondovali z reálne dlžnými sumami. Jednalo sa o tzv. nekvalifikované výzvy na zaplatenie dlžnej sumy pozostávajúce vo vyššej čiastke než žalovaný reálne mal zaplatiť. Z uvedeného dôvodu súd priznal úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne v súlade s § 517 ods. 2, OZ, § 3 a 10c NV SR 87/1995 Z. z. nakoľko išlo o právny vzťah, ktorý vznikol 01.02.2013 a teda bola aplikovaná výška úroku v súlade s § 10c NV SR 87/1995 Z. z. avšak až od 07.12.2015, t.j. odo dňa keď sa žalovaný reálne dozvedel akú čiastku má zaplatiť, t. j. rozhodnutím súdu došlo u žalovaného k účinnej vedomosti, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, od ktorej možno uplatniť zákonný úrok z omeškania.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Nakoľko bola žalobkyňa úspešná v konaní len čiastočne vo výške 1172,26 Eur čo predstavuje 80,67% (t. j. pôvodne žalovaná suma 1 453,08 - 100 %, . Žalovaný bol úspešný v 19,33 % (t. j. 100% - 80,67% = 19,33%). Čistý úspech žalobkyne tak predstavuje 61,34% (80,67 % - 19,33 % = 61, 34 %), preto jej súd priznal pomernú časť súdneho poplatku vo výške 53,37 Eur a uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 117,16 Eur, ktoré zodpovedali 61,34% zo zaplateného súdneho poplatku 87,- Eur a uplatnených trov právneho zastúpenia 191,- Eur.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. súd zároveň povili žalovanému splácať dlžnú sumu ako aj náhradu trov konania v splátkach po 35 Eur mesačne vždy k 25. dňu, toho ktorého mesiaca vopred pod sankciou splatnosti celej dlžnej sumy s poukazom na osobné pomery žalovaného, ktoré keď súd vychádzal z čistého príjmov žalovaného vo výške 307,98 Eur (dôchodok po odpočítaní exekúcií), príjem z činnosti bytového dôverníka 30,- Eur, kompenzácie na stravu a pohonné hmoty kvôli zdravotnému stavu vo výške 50,- Eur, pomernej časti výdavkov na ubytovanie vo výške 68,04 Eur (platba 340,24 Eur vydelená počtom 5 osôb v domácnosti), platby elektriny 6,- Eur (celková 30,- Eur pre 5 osôb), plyn 6,- Eur (celková platba 30,- Eur pre 5 osôb) a splátok na jednotlivé úvery vo výške 5 Eur pre spoločnosť Bencont Investments s.r.o., 5 Eur pre spoločnosť Consumers Financial Holding a.s., Intrum Justitia Slovakia s.r.o. 5 Eur, Intrum Justitia Slovakia s.r.o. po 5 Eur, Poštová banka a. s. 5,- Eur, TELERVIS PLUS s.r.o. 47,78 Eur. Žalovaný je po infarkte myokardu, lieči sa na cukrovku, vysoký krvný tlak a chrbticu, pričom uhrádza mesačne na lieky približne sumu 30,- Eur. Súd prihládol a vyhodnotil pri celkovej finančnej situácii žalovaného aj úverovú zaťaženosť manželky žalovaného, ktorá pri dôchodku 400,- Eur, spláca okrem rovnakých nákladov na ubytovanie ako žalovaný, aj pôžičky (30,- Eur a 20,- Eur Consumer Finance Holding a.s., 30,- Eur Exek. úrad JUDr. Ing. Ján Gasper, 50,- Eur VÚB a.s., 12,59 Eur Provident, 27,30 Eur pre TELESERVIS PLUS s.r.o. - Kešovka, 15,- Eur Prvá stavebná sporiteľňa a.s., 15,- Eur PROFI CREDIT a.s.). Ďalej prihládol na skutočnosť, že žalovaný spolu s manželkou nevlastní žiadny

nehnutelný ani hnutelný majetok vyššej hodnoty (s výnimkou motorového vozidla, ktoré žalovaný vlastní v rámci kompenzácie zdravotného stavu zo sociálneho príspevku). V rámci spolužitia so svojim synom, nevestou a maloletou vnučkou obývajú 4 izbový byt v prenájme, ktorý nepovažoval súd je vzhľadom k počtu osôb za neprimeraný vzhľadom k počtu členov domácnosti. Súd ustálil žalovaného výdavky na 182,82 Eur (pričom príspevok na kompenzáciu stravy a benzínu vo výške 50,- Eur nezapočítaval do príjmu, nakoľko tento je účelovo viazaný na dodatočné náklady žalovaného spojené s jeho zdravotným stavom). Pri príjme 337 Eur a odhadovaných mesačných nákladoch na stravu vo výške 120,- Eur (súd úvahou vychádzal z posudzovania obdobných prípadov, pri sume min. 4,- Eur na deň a 30 dňoch, nakoľko žalovaný nevedel vyčíslieť tieto náklady, pričom súd dodatočné náklady na špeciálnu stravu mal započítanú v príspevku 50,- Eur). Pri príjme 337 Eur, výdavkoch 302,82 Eur, aj vzhľadom na prednes žalovaného, ktorý uviedol splátku vo výške 35,- Eur ako akceptovateľnú, súd svojou úvahou určil žalovanému splátky vo výške 35 Eur mesačne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.